

ZALECENIA

ZALECENIE KOMISJI

z dnia 19 marca 2010 r.

w sprawie zezwoleń dla systemów świadczących usługi łączności ruchomej na pokładach statków (usługi MCV)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2010/167/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

jące w trybie roamingu urządzenia końcowe GSM należące do pasażerów lub członków załogi statku.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 19 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Polityka i2010, stanowiąca strategiczne ramy europejskiego społeczeństwa informacyjnego, wspiera otwartą i konkurencyjną gospodarkę cyfrową w Unii Europejskiej, podkreśla znaczenie technologii informacyjnych i komunikacyjnych jako czynnika wspierającego integrację społeczną i podnoszącego jakość życia oraz podkreśla korzyści wynikające z szybkiego dostępu do zasobów informacyjnych i komunikacyjnych we wszystkich dziedzinach życia codziennego.
- (2) Usługi łączności ruchomej na pokładach statków („usługi MCV”) są wykorzystywane na pokładach statków towarowych i pasażerskich pływających po morzach terytorialnych w Unii Europejskiej oraz po wodach międzynarodowych, mając często charakter ogólnoeuropejski i międzypaństwowy. Systemy umożliwiające świadczenie usług MCV („systemy MCV”) mają stanowić uzupełnienie istniejących środków łączności ruchomej podczas żeglugi na takich obszarach mórz terytorialnych państw członkowskich UE, zdefiniowanych zgodnie z Konwencją Narodów Zjednoczonych o prawie morza, które leżą poza zasięgiem naziemnych sieci ruchomych.
- (3) System MCV (dedykowany system MCV) na ogół składa się z jednej lub więcej stacji bazowych w technologii pikokomórkowej (ang. *pico-cell*) na pokładzie statku (SB statku), zapewniających dostęp do sieci szkieletowej GSM za pośrednictwem łącza dosyłowego, np. satelitarne. SB statków w ramach takiego systemu obsługują działa-

- (4) Usługi MCV świadczone są obecnie na zasadach komercyjnych wyłącznie w oparciu o standard GSM i wyłącznie w zakresach 880–915 MHz i 1 710–1 785 MHz dla łącza „w górę” (urządzenie końcowe nadaje, a stacja bazowa odbiera) oraz 925–960 MHz i 1 805–1 880 MHz dla łącza „w dół” (stacja bazowa nadaje, a urządzenie końcowe odbiera). W przyszłości ich zakres może jednak zostać rozszerzony na inne naziemne publiczne systemy łączności ruchomej działające w oparciu o inne standardy i w innych zakresach częstotliwości.

- (5) Wykorzystanie dedykowanych systemów MCV należy odróżnić od rozszerzonego zasięgu naziemnych sieci ruchomej łączności elektronicznej na morzach terytorialnych w zakresie, w jakim wynika on z prawa operatorów do tworzenia i eksploatacji naziemnych sieci ruchomych.
- (6) Skoordynowane podejście do uregulowania kwestii usług MCV powinno być pomocne przy umożliwianiu świadczenia takich usług w całej Unii Europejskiej, wspierając tym samym realizację celów jednolitego rynku UE. Pomogłoby ono również zapewnić konsumentom i podmiotom gospodarczym niezakłóconą łączność ruchomą oraz wzmocniłoby potencjał nowatorskich usług łączności morskiej.
- (7) Wydając zezwolenia na wykorzystanie widma do celów świadczenia usług MCV państwa członkowskie mają obowiązek stosować się do dyrektywy 2002/21/WE oraz dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach) ⁽²⁾. W szczególności, zgodnie z art. 9 ust. 1 i 2 dyrektywy 2002/21/WE, państwa członkowskie powinny zapewnić skuteczne zarządzanie radiowymi częstotliwościami dla celów świadczenia usług łączności elektronicznej na ich terytorium oraz wspierać proces harmonizacji użytkowania częstotliwości radiowych w obrębie Unii Europejskiej, mając na uwadze potrzebę zapewnienia skutecznego i wydajnego ich wykorzystania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 33.

⁽²⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 21.

- (8) Zgodnie z dyrektywą 2002/21/WE krajowe organy regulacyjne w państwach członkowskich powinny przyczynić się do rozwoju jednolitego rynku, m.in. usuwając istniejące bariery w zakresie udostępniania sieci łączności elektronicznej, urządzeń towarzyszących i usług oraz usług łączności elektronicznej na szczeblu europejskim, wspierając ustanawianie i rozwój transeuropejskich sieci oraz interoperacyjność usług ogólnoeuropejskich i połączenia pomiędzy użytkownikami końcowymi. Powinny one również wspierać konkurencję w dziedzinie udostępniania sieci i usług łączności elektronicznej oraz urządzeń towarzyszących i usług, m.in. wspierając wydajne wykorzystanie częstotliwości radiowych i zasobów numeracyjnych oraz zapewniając skuteczne zarządzanie nimi.
- (9) Zgodnie z dyrektywą 2002/20/WE należy zastosować możliwie najmniej restrykcyjny system zezwoleń, który umożliwi udostępnianie sieci łączności elektronicznej oraz świadczenie usług łączności elektronicznej celem stymulowania rozwoju nowych usług łączności elektronicznej oraz udostępniania ogólnoeuropejskich sieci i usług łączności elektronicznej, które umożliwią usługodawcom i konsumentom czerpanie korzyści z ekonomii skali w ramach jednolitego rynku.
- (10) Zgodnie z art. 3 ust. 2 dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady świadczenie dostępu do sieci oraz usług w zakresie łączności elektronicznej może być poddane jedynie wymogom związanym z ogólnym zezwoleniem, bez uszczerbku dla szczegółowych obowiązków, o których mowa w art. 6 ust. 2, lub praw, o których mowa w art. 5.
- (11) Stosownie do art. 5 ust. 1 dyrektywy 2002/20/WE państwa członkowskie nie powinny, o ile to jest możliwe, a w szczególności gdy ryzyko szkodliwych zakłóceń jest znikome, uzależniać użytkownika częstotliwości radiowych od przyznania indywidualnego prawa użytkownika, ale określać warunki użytkownika takich częstotliwości radiowych w ogólnym zezwoleniu.
- (12) O ile spełnione zostaną warunki określone w decyzji Komisji 2010/166/UE⁽¹⁾, ryzyko szkodliwych zakłóceń spowodowanych przez wykorzystanie MCV będzie znikome, a tym samym, co do zasady, na wykorzystanie widma radiowego do celów świadczenia usług MCV państwa członkowskie powinny udzielać zezwoleń ogólnych.
- (13) W niektórych państwach członkowskich wykorzystanie widma do celów świadczenia usług MCV wymaga uzyskania uprawnień indywidualnych. Tego rodzaju podejście w kwestii zezwoleń należy poddać ponownej ocenie, między innymi z uwzględnieniem wszelkich doświadczeń związanych ze świadczeniem usług MCV na morzach terytorialnych państw członkowskich.
- (14) Zgodnie z art. 1 dyrektywy 2009/114/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 września 2009 r. zmieniającej dyrektywę Rady 87/372/EWG w sprawie pasm częstotliwości, które mają zostać zarezerwowane dla skoordynowanego wprowadzenia publicznej paneuropejskiej komórkowej cyfrowej naziemnej łączności ruchomej we Wspólnocie⁽²⁾, państwa członkowskie powinny zbadać, czy istnienie praw do użytkownika pasma 900 MHz przyznanych konkurującym operatorom łączności ruchomej na ich terytorium może prowadzić do zakłócenia konkurencji na odpowiednich rynkach łączności ruchomej, a także powinny usunąć tego rodzaju zakłócenia konkurencji zgodnie z art. 14 dyrektywy 2002/20/WE. W razie potrzeby państwa członkowskie powinny rozważyć wykorzystanie tej okazji do zmiany wszelkich istniejących wyłącznych praw użytkownika przyznanych operatorom sieci naziemnych, tak by nie wykluczały one możliwości świadczenia usług MCV na odnośnych częstotliwościach.
- (15) Państwa członkowskie powinny prowadzić wymianę informacji ze sobą nawzajem oraz z Komisją w celu rozwiązania ewentualnych kwestii związanych ze szkodliwymi zakłóceniami powodowanymi przez usługi MCV. W stopniu, w jakim udział Komitetu ds. Łączności i Komitetu ds. Widma Radiowego mógłby ułatwić rozwiązanie takich kwestii, komitety te powinny być informowane przez Komisję.
- (16) Zgodnie z dyrektywą 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej)⁽³⁾ państwa członkowskie powinny zapewnić użytkownikom końcowym i konsumentom dostępność przejrzystych i aktualnych informacji o stosowanych cenach i taryfach oraz o standardowych warunkach odnoszących się do dostępu i korzystania z publicznie dostępnej sieci telefonicznej. Dyrektywa wzywa również państwa członkowskie do zadbania o to, aby w przypadku wykupienia abonamentu na usługi zapewniające podłączenie lub dostęp do publicznej sieci telefonicznej zachowane zostało prawo konsumentów do zawarcia z przedsiębiorstwem lub przedsiębiorstwami świadczącymi takie usługi umowy określającej m.in. dane szczegółowe dotyczące cen i taryf oraz sposobów uzyskiwania aktualnych informacji o stosownych taryfach i opłatach eksploatacyjnych.
- (17) Funkcjonowanie usług MCV nie powinno stanowić uszczerbku dla umów międzynarodowych w dziedzinie bezpieczeństwa morskiego lub bezpieczeństwa publicznego.
- (18) Należy objąć kontrolą kwestie regulacyjne i techniczne dotyczące wspólnego podejścia do zezwoleń na wykorzystanie widma do celów świadczenia usług MCV w Unii Europejskiej, aby zapewnić ich zgodność z ogólnym celem w zakresie niepowodowania szkodliwych zakłóceń lub, w przeciwnym razie, rozważyć podjęcie odpowiednich środków zaradczych.

(1) Zob. s. 38 niniejszego Dziennika Urzędowego.

(2) Dz.U. L 274 z 20.10.2009, s. 25.

(3) Dz.U. L 108 z 24.04.2002, s. 51.

(19) Środki przewidziane w niniejszym zaleceniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Łączności,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

1. Niniejsze zalecenie ma na celu skoordynowanie krajowych warunków wydawania zezwoleń i procedur związanych z wykorzystaniem widma radiowego w przypadku usług łączności ruchomej na pokładach statków (usługi MCV) pływających po morzach terytorialnych państw członkowskich, aby ułatwić wprowadzenie tych usług w Unii Europejskiej, przy jednoczesnej eliminacji szkodliwych zakłóceń usług naziemnej łączności elektronicznej powodowanych przez usługi MCV.

Krajowe warunki i procedury wydawania zezwoleń, o których mowa w niniejszym zaleceniu, stosuje się bez uszczerbku dla zobowiązań prawnych dotyczących bezpieczeństwa morskiego i bezpieczeństwa publicznego oraz uregulowań lub przepisów administracyjnych dotyczących urzędzeń do świadczenia usług MCV wprowadzonych w życie przez państwa członkowskie zgodnie z prawem Unii Europejskiej, w szczególności z dyrektywą 1999/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urzędzeń radiowych i końcowych urzędzeń telekomunikacyjnych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności⁽¹⁾ oraz z wszelkimi obowiązującymi instrumentami unijnymi lub międzynarodowymi dotyczącymi urzędzeń morskich.

2. „Usługi łączności ruchomej na pokładach statków (usługi MCV)” oznaczają usługi łączności elektronicznej, zgodnie z definicją zawartą w art. 2 lit. c) dyrektywy 2002/21/WE, świadczone przez przedsiębiorstwo w celu umożliwienia osobom znajdującym się na pokładzie statku korzystania z publicznych sieci łączności przy użyciu systemu GSM bez nawiązywania bezpośrednich połączeń z naziemnymi sieciami ruchomymi.

3. Niniejsze zalecenie dotyczy zezwoleń na wykorzystanie widma radiowego w zakresach określonych w decyzji 2010/166/UE do celów świadczenia usług MCV na morzach terytorialnych państw członkowskich, zgodnie z definicją w Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza. Zakres niniejszego zalecenia nie obejmuje świadczenia usług MCV na pełnym morzu, łączności satelitarnej pomiędzy statkami a stacjami kosmicznymi ani świadczenia służby ruchomej satelitarnej (MSS) na rzecz użytkowników końcowych znajdujących się na pokładach statków.

4. W terminie dwunastu miesięcy od przyjęcia niniejszego zalecenia państwa członkowskie powinny podjąć wszelkie kroki, które umożliwią im udzielanie zezwoleń – odpowiednio – na wykorzystanie widma w zakresach lub podzakresach częstotliwości udostępnionych zgodnie z decyzją 2010/166/UE do celów świadczenia usług MCV na ich morzach terytorialnych na jednostkach o ich przynależności państwowej oraz na wykorzystanie tego widma do świadczenia usług MCV na ich morzach terytorialnych.

5. Państwa członkowskie nie powinny zezwalać na wykorzystanie widma do celów świadczenia usług MCV, o ile nie zostały spełnione warunki techniczne takiego wykorzystania określone w decyzji 2010/166/UE.

6. Państwa członkowskie mogą wprowadzić wymóg, aby systemy MCV wykorzystywały wyłącznie określone zakresy lub podzakresy częstotliwości udostępnione do celów eksploatacji systemów MCV na ich morzach terytorialnych zgodnie z decyzją 2010/166/UE.

7. Na wykorzystanie widma do świadczenia usług MCV państwa członkowskie powinny udzielać zezwoleń ogólnych. Bez uszczerbku dla art. 5 ust. 1 dyrektywy 2002/20/WE, w przypadkach gdy wykorzystanie widma do celów świadczenia usług MCV wymaga uzyskania uprawnień indywidualnych, państwa członkowskie powinny ponownie ocenić konieczność utrzymywania takich uprawnień w perspektywie możliwości włączenia warunków z nimi związanych do zezwolenia ogólnego w najszybszym możliwym terminie, przy czym nie później niż w terminie trzech lat od przyjęcia niniejszego zalecenia.

8. W terminie dwunastu miesięcy od przyjęcia niniejszego zalecenia państwa członkowskie powinny zrezygnować z wymogu uzyskania dodatkowego zezwolenia na wykorzystanie widma udostępnionego do celów świadczenia usług MCV na ich morzach terytorialnych w przypadkach, gdy zezwolenie na wykorzystanie widma przez dany system MCV zostało już wydane w innym państwie członkowskim, zgodnie z jego systemem zezwoleń i z niniejszym zaleceniem.

9. Państwa członkowskie powinny rozważyć rezygnację z wymogu uzyskania dodatkowego zezwolenia na wykorzystanie widma radiowego na ich wodach terytorialnych do celów świadczenia usług MCV na pokładach statków posiadających przynależność państwa trzeciego w sytuacji, gdy zezwolenie na wykorzystanie widma radiowego do świadczenia usług MCV na pokładach takich statków zostało już udzielone przez dane państwa na tych samych warunkach, jakie zostały określone w decyzji 2010/166/UE.

10. Państwa członkowskie, które przed przyjęciem niniejszego zalecenia w zakresach lub podzakresach udostępnionych do eksploatacji systemów MCV udzieliły wyłącznych indywidualnych uprawnień do wykorzystania widma do celów udostępniania naziemnych sieci ruchomej łączności elektronicznej lub świadczenia usług ruchomej łączności elektronicznej obejmujących ich morza terytorialne, powinny przy okazji pierwszej kontroli, modyfikacji, rozszerzenia lub odnowienia takich wyłącznych indywidualnych uprawnień, w oparciu o prawo unijne lub krajowe, zależnie od potrzeby, zmienić takie uprawnienia w celu umożliwienia eksploatacji systemów MCV na swoich morzach terytorialnych. Do czasu pierwszej takiej kontroli, modyfikacji, rozszerzenia lub odnowienia zainteresowane państwa członkowskie powinny wspierać świadczenie usług MCV na swoich morzach terytorialnych w oparciu o odsprzedaż praw do częstotliwości, współużytkowanie częstotliwości i inne podobne porozumienia zawarte z operatorami naziemnych sieci ruchomych posiadającymi określone uprawnienia wyłączne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 91 z 7.4.1999, s. 10.

11. Państwa członkowskie powinny współpracować aktywnie, w sposób konstruktywny oraz w duchu solidarności, wykorzystując w stosownych przypadkach istniejące procedury, w celu rozwiązania ewentualnych kwestii dotyczących szkodliwych zakłóceń powstałych rzekomo w wyniku eksploatacji systemów MCV.
12. Państwa członkowskie powinny niezwłocznie zgłaszać kwestie dotyczące szkodliwych zakłóceń powodowanych rzekomo przez eksploatację systemu MCV, który podlega jurysdykcji innego państwa członkowskiego, danemu państwu członkowskiemu, a także informować o takich kwestiach Komisję. W stosownych przypadkach Komisja powinna poinformować o takich kwestiach Komitet ds. Łączności oraz Komitet ds. Widma Radiowego w celu znalezienia rozwiązania wszelkich problemów.
13. Państwa członkowskie, których jurysdykcji podlegają systemy MCV podejrzewane o powodowanie szkodliwych zakłóceń wobec usług świadczonych na terytorium innego państwa członkowskiego, powinny niezwłocznie zareagować i rozwiązać problem takich zakłóceń.
14. Państwa członkowskie powinny podjąć odpowiednie środki w celu zapewnienia konsumentom i innym użytkownikom końcowym właściwych informacji na temat warunków korzystania z usług MCV.
15. Państwa członkowskie powinny sprawować kontrolę nad wykorzystaniem widma radiowego do celów świadczenia usług MCV, w szczególności pod kątem rzeczywistych lub potencjalnych szkodliwych zakłóceń, jak również powinny zgłaszać swoje ustalenia Komisji, aby w razie potrzeby umożliwić dokonanie w odpowiednim czasie przeglądu niniejszego zalecenia.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 marca 2010 r.

W imieniu Komisji
Neelie KROES
Wiceprzewodniczący